

تعامل هدایت‌شده دانش آموزان اوتیسم با همسالان و معلم در مدارس عادی: کاهش نقائص ارتباطی و اجتماعی در یک پژوهش تک آزمودنی

مجتبی گشول^۱، فریدون یاریای^۲، جعفر حسنی^۳

مقاله پژوهشی

چکیده

زمینه و هدف: اوتیسم اختلالی عصبی رشدی است که نقص در مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی و همچنین وقوع رفتارهای تشریفاتی و کلیشه‌ای را شامل می‌شود. هدف از این پژوهش بررسی اثربخشی تعامل هدایت‌شده دانش آموزان اوتیسم با عملکرد بالا با همسالان و معلم در مدارس عادی بر کاهش نقص در مهارت‌های ارتباطی، نقائص اجتماعی و رفتارهای کلیشه‌ای این دانش آموزان بود.

مواد و روش‌ها: طرح این پژوهش بررسی تک‌آزمودنی با نشانه A-B همراه با ۳ ماه پیگیری بود که از جمله طرح‌های نیمه‌آزمایشی به شمار می‌آید. ۳ شرکت‌کننده این پژوهش یک کودک و ۲ نوجوان اوتیسم بودند که از میان ۱۶ دانش آموز مرکز اوتیسم اصفهان به صورت در دسترس انتخاب شدند. از پرسش‌نامه گارز به منظور سنجش اثر مداخله، و از مقیاس رشد اجتماعی وایلند، فرم کوتاه پرسش‌نامه تشخیصی اختلالات طیف اوتیسم، و پرسش‌نامه اختلالات همایند با اوتیسم، به منظور ارائه مشخصات بیشتر استفاده شد. مداخله طی ۱۴ هفته، در یک مدرسه ابتدایی، یک دبیرستان، و یک هنرستان انجام شد.

یافته‌ها: تحلیل داده‌ها با استفاده از ۳ اندازه اثر شامل درصد نقاط غیر همپوش به عنوان اندازه اثر اصلی، درصد بهبودی و درصد کاهش نمرات به عنوان اندازه اثرهای فرعی انجام شد. تحلیل دیداری نمودارها، که با استفاده از نرم‌افزار Excel و Paint ترسیم شدند، نشان داد که درصد نقاط غیر همپوش برای مهارت‌های ارتباطی ۳ شرکت‌کننده به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۷۵ و ۰/۵۰ و برای مهارت‌های اجتماعی به ترتیب ۰/۱۰۰، ۰/۱۰۰ و ۰/۷۵ و برای رفتارهای کلیشه‌ای ۳ شرکت‌کننده به ترتیب ۰/۲۵، ۰/۵۰ و ۰٪ بود.

نتیجه‌گیری: به نظر می‌رسد تعامل هدایت‌شده دانش آموزان اوتیسم با همسالان و معلم در مدارس عادی بر کاهش نقائص اجتماعی و ارتباطی این افراد مؤثر است. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های بعدی اثربخشی تعامل هدایت‌شده دانش آموزان اوتیسم را به صورت شاهد محور ارزیابی کنند.

واژه‌های کلیدی: تعامل هدایت‌شده؛ اوتیسم؛ همکلاسی، معلم، مدارس عادی

ارجاع: گشول مجتبی، یاریای فریدون، حسنی جعفر. تعامل هدایت‌شده دانش آموزان اوتیسم با همسالان و معلم در مدارس عادی: کاهش نقائص ارتباطی و اجتماعی در یک پژوهش تک آزمودنی. مجله تحقیقات علوم رفتاری ۱۳۹۴؛ ۱۳(۳): ۵۰۸-۴۹۶

پذیرش مقاله: ۱۳۹۴/۰۸/۲۲

دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۱۱/۱۴

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی عمومی، دانشگاه خوارزمی تهران، سرمربی مرکز اوتیسم اصفهان، اصفهان، ایران (نویسنده مسؤول)
Email: mojtabagashool6@yahoo.com

۲. استادیار، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه خوارزمی تهران، تهران، ایران

۳. دانشیار، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی دانشگاه خوارزمی تهران، تهران، ایران

مقدمه

اختلالات طیف اوتیسم منشأ رشدی عصبی دارد (۱)، که با آسیب شدید به تعامل اجتماعی و مهارت‌های ارتباطی و نیز وجود رفتارها، علائق و فعالیت‌های تکراری، تشریفاتی و محدود مشخص می‌شود (۲). مشکل در سهیم شدن با دیگران به دلیل اختلال در توجه مشترک (۳)، مشکل در ارتباط خودجوش (۴)، ضعف در مهارت‌های حرکتی، به خصوص حرکات ظریف دست‌ها (۵)، مشکلاتی در زمینه‌ی زبان بیانی، زبان دریافتی، فهم دستورات پیچیده (۶) و مشکلاتی در زمینه‌ی تقلید از دیگران (۷) در این کودکان دیده می‌شود.

اما تفاوت در روابط اجتماعی مهم‌ترین ویژگی تعریف شده اوتیسم است. رشد و بهبود مهارت‌های اجتماعی با سازگاری‌های مثبت دراز مدت در ارتباط می‌باشد (۸). برخی پژوهشگران نقش تعدیل‌کننده‌ی رفتارهای کلیشه‌ای و مشکلات ارتباطی را در مهارت‌های اجتماعی این افراد مهم دانسته‌اند (۱)، پس عجیب نیست که استرس‌های بیولوژیکی و علائمی از اضطراب به طور فراوان در افراد اوتیسم گزارش شده است (۹). زیرا متغیرهای اجتماعی می‌تواند پاسخ‌های اضطرابی را کم یا زیاد کنند (۱۰). اگرچه این کودکان دارای طیف وسیعی از اختلالات روان‌شناختی و پزشکی هستند (۱۱)، اما دسته‌ای از آن‌ها نیز به دلیل این‌که دارای استعداد‌های ویژه‌ای می‌باشند به عنوان دانشمندان اوتیستیک مطرح شده‌اند (۱۲).

شیوع اوتیسم در سال‌های اخیر رشد زیادی داشته است. در سال‌های گذشته محققان شیوع اختلالات طیف اوتیستیک را ۱۰ نفر در هر ۱۰۰۰۰ نفر اعلام کردند، اما تحقیقات جدیدتر شیوع این اختلال را ۱۱۰ نفر در هر ۱۰۰۰۰ نفر اعلام کرده‌اند (۱۳). برخی پژوهشگران شیوع اوتیسم در ایران را ۶/۲۶ در ۱۰۰۰۰ نفر گزارش کرده‌اند (۱۴).

مدت زمانی است که فرض می‌شود دلایل مشترک ژنتیکی، شناختی و عصبی برای علائم و نشانگان اوتیسم وجود دارد (۱۵)، و به نظر می‌رسد اوتیسم اختلال پیچیده‌ای است که دارای دلایل هم‌آیند است (۱۶-۱۵). اوتیسم می‌تواند ناشی از

جهشی باشد که سیستم‌های مختلف مغز را تغییر می‌دهد. البته این که چگونه اوتیسم ایجاد می‌شود هنوز مشخص نیست (۱۷).

پژوهشگران طی یک مطالعه‌ی طولی ۲ ساله با استفاده از تصویربرداری تشدید مغناطیسی (MRI یا Magnetic Resonance Imaging) تغییرات مغزی و تشکیل مواد خاکستری بیشتر را در نوجوانان با اختلال اوتیسم در مقایسه با همسالان عادی خود گزارش کرده‌اند (۱۸)، و برخی از افزایش پیوند عصبی در کورتکس پیش‌پیشانی بطنی و کورتکس سینگولار قدامی در نوجوانان با اختلال اوتیسم نسبت به کودکان دارای این اختلال خبر داده‌اند (۱۹).

هر چند درمان قطعی برای اختلالات طیف اوتیسم وجود ندارد (۱۶، ۴)، اما درمان‌های جامعی برای این اختلال معرفی شده است (۲۰) و حدود ۲۵ تا ۳۰٪ از این کودکان در صورت مداخله‌ی زودهنگام و فردی شده، توانایی رسیدن به زندگی و شغل مستقل را دارند (۲۱) اما درمان پرهزینه است؛ هزینه‌های مستقیم و غیر مستقیم، بسیار زیاد می‌باشد. برای نوزاد اوتیسمی که در سال ۲۰۰۰ در آمریکا متولد شده است، هزینه‌ی درمان در طول زندگی حدود ۴ میلیون دلار برآورده شده است (۲۲)، بی دلیل نیست که خانوادگی افراد دارای نشانگان اوتیسم سطوح بالاتری از استرس را دارا می‌باشند (۲۳).

برخی نویسندگان برنامه‌هایی را برای مداخله در مدارس ابتدایی و متوسطه‌ی عادی ارائه داده‌اند و معتقدند از این طریق می‌توان برخی از مشکلات کودکان و نوجوانان با اختلال اوتیسم را تعدیل کرد (۲۴-۲۶). برخی پژوهشگران معتقد هستند مداخلات اندکی بر روی دسته‌ای از این افراد که در سن مدرسه هستند صورت گرفته است. این پژوهشگران با ارائه‌ی مدل رفتاری جامعی گزارش کرده‌اند که با ۱۵ ساعت آموزش در هفته که با همکاری اعضای خانواده، کارشناسان، همسالان، معلمان، و مدیران مدرسه، و با در نظر گرفتن ویژگی‌های فردی این افراد صورت می‌گیرد، می‌توان در جهت آموزش همه جانبه‌ی آن‌ها گام برداشت (۲۷). پژوهشگران دیگر پس از مروری بر ۱۴ پژوهش، نتیجه‌گرفته‌اند که حمایت

محیط‌های طبیعی مانند مدرسه از طریق آموزش معلمان و همکلاسی‌ها می‌تواند موجب کاهش نقائص ارتباطی، اجتماعی و کاهش رفتارهای کلیشه‌ای این دانش‌آموزان در دوره‌ی نوجوانی گردد. به همین دلیل شرکت‌کنندگان این پژوهش علاوه بر یک کودک، ۲ نوجوان نیز بودند. هدف از این پژوهش، بررسی اثربخشی تعامل هدایت‌شده دانش‌آموزان اوتیسم با همسالان و معلم در مدارس عادی، بر کاهش نقائص ارتباطی، اجتماعی و رفتارهای کلیشه‌ای این دانش‌آموزان است.

مواد و روش‌ها

طرح این پژوهش بررسی تک‌آزمودنی با نشانه A-B همراه با پی‌گیری بود که از جمله طرح‌های نیمه آزمایشی محسوب می‌شود. جامعه آماری این پژوهش تعداد ۱۶ نفر از کودکان و نوجوانان با اختلال اوتیسم و عملکرد بالا بودند که در سال ۱۳۹۲ در مرکز اوتیسم اصفهان؛ در خانه یا مرکز؛ در حال آموزش بودند و در مدارس عادی تحصیل می‌کردند.

روش نمونه‌گیری

روش نمونه‌گیری در این پژوهش به صورت در دسترس بود. در واقع ۳ شرکت‌کننده پژوهش کسانی بودند که به جز اوتیسم اختلال دیگری نداشتند، ضریب هوشی بالای ۷۰ داشتند، والدین آن‌ها برای شرکت فرزندشان در پژوهش داوطلب شدند و همچنین امکان حضور مربی مرکز اوتیسم اصفهان در مدرسه آن‌ها وجود داشت. ملاک‌های خروج داشتن اختلالی بجز اوتیسم، داشتن ضریب هوشی پایین‌تر از ۷۰، غیبت بیشتر از یک هفته و همچنین عدم همکاری شرکت‌کننده با مربی مرکز در مدرسه بود.

شرکت‌کننده الف: نوجوانی ۱۸ ساله که در پرونده او در مرکز اوتیسم اصفهان، ضریب هوشی او با استفاده از فرم کامل آزمون هوش وکسلر برای کودکان ۹۳ گزارش شده است. او در زمان انجام پژوهش دارویی مصرف نمی‌کرد. و از زمان تشخیص (۶ سالگی) روزانه به طور متوسط ۴ ساعت تحت آموزش فردی بود. در هنگام این پژوهش او در یک هنرستان غیر انتفاعی مشغول به تحصیل در پایه سوم بود.

گروه‌های اجتماعی رسمی و غیر رسمی از نوجوانان و بزرگسالان اوتیسم در رشد اجتماعی و کیفیت زندگی آن‌ها نقش مهمی دارد (۲۸). در پژوهشی که با مروری بر ۱۰۸ مداخله انجام شد، از جمله مداخله از طریق همسالان، گزارش شده‌است که این مداخلات موجب بهبود نشانگان اوتیسم در نوجوانی و بزرگسالی شده است (۲۹). برخی پژوهشگران ضمن مروری بر مداخلات صورت گرفته توسط همسالان، ساختاریافتگی تنظیمات پژوهش و عدم توجه به موقعیت‌های طبیعی را از جمله مشکلات این پژوهش‌ها دانسته‌اند (۳۰)، به همین دلیل و همچنین با توجه به تعمیم مواد آموزشی، مداخله در محیط‌های طبیعی و با هدایت یک تسهیل‌گر مانند متخصص، والدین، معلم، و همسالان برای رفع مشکلات اساسی افراد با اختلال اوتیسم توصیه می‌شود (۳۱).

پژوهش‌های اندکی اثربخشی تعامل کودکان اوتیستیک با همسالان در مدارس ویژه را مورد بررسی قرار داده‌اند و اغلب گزارش کرده‌اند که این مداخله می‌تواند به عنوان یک درمان مطرح باشد (۳۲). به طور نمونه Deschryver و همکاران (شروع ارتباط و پاسخ‌دهی به همسال را در ۳ پسر اوتیسم ۷،۷ و ۱۰ ساله) مورد بررسی قرار دادند. پس از مداخله قدرت شروع ارتباط و پاسخ به ارتباط با همسال افزایش یافت (۳۳). Ashburner, Ziviani و Rodger طی پژوهش خود ظرفیت رشد کودکان ۸ تا ۱۰ ساله‌ی اوتیسم در مدرسه‌ی عادی را با گرفتن نظر معلمان بررسی کرده‌اند و گزارش کرده‌اند که با وجود این که این شرکت‌کنندگان از نظر توجه، رفتارهای کلیشه‌ای و پردازش هیجانی، با همکلاسی‌های عادی خود متفاوت بودند اما از نظر معلمان توانایی رسیدن به تحصیلات آکادمیک را داشته‌اند. این پژوهشگران معتقد هستند برای پیشرفت بیشتر این دانش‌آموزان حمایت‌های اجتماعی بیشتری لازم است تا آن‌ها بتوانند با شرایط مدرسه سازگاری بیشتری داشته باشند (۳۴).

اما اغلب این پژوهش‌ها بر روی کودکان و در مدارس ویژه انجام شده است. با توجه به این که پژوهش‌های جدیدتر نشان می‌دهد که مشکلات فهم سرنخ‌های اجتماعی در این کودکان با افزایش سن کاهش می‌یابد (۳۵)، به نظر می‌رسد مداخله در

شرکت کننده ج: کودکی ۱۲ ساله که از ۵ سالگی روزانه ۴ ساعت تحت آموزش فردی بوده است. در پرونده‌ی او در مرکز اوتیسم اصفهان، ضریب هوشی او با استفاده از فرم کامل آزمون هوش وکسلر برای کودکان ۹۵ گزارش شده است. او مشغول به تحصیل در پایه پنجم بود و در هنگام اجرای این پژوهش مربی او (خانمی با مدرک کارشناسی روان‌شناسی) ۳ روز در هفته به همراه او به مدرسه می‌رفت.

شرکت کننده‌ی ب: نوجوانی ۱۵ ساله که از زمان تشخیص (۵ سالگی) روزانه به طور متوسط ۴ ساعت تحت آموزش بود. در پرونده‌ی او در مرکز اوتیسم اصفهان، ضریب هوشی او با استفاده از فرم کامل آزمون هوش وکسلر برای کودکان ۸۷ گزارش شده بود. او از ابتدای تشخیص تا زمان انجام پژوهش دارویی مصرف نکرده بود. مربی مرکز اوتیسم (پژوهشگر) هفته ۲ روز در دبیرستان غیر انتفاعی که او در آنجا در پایه اول تحصیل می‌کرد حضور داشت.

جدول ۱. نمرات ۳ شرکت کننده در سه ابزار استفاده شده به منظور دادن اطلاعات بیشتر از شرکت کنندگان در پژوهش

نمره شرکت کننده	نمره‌ی مقیاس رشد اجتماعی وایلند	نمره‌ی پرسش‌نامه‌ی تشخیصی اوتیسم	نمره‌ی پرسش‌نامه اختلالات همایند با اوتیسم
الف	۶۳	۳۹	۲۲
ب	۷۷	۳۷	۱۸
ج	۷۲	۲۶	۵

ابزار پژوهش

مقیاس اندازه‌گیری اوتیسم: دومین ویرایش مقیاس اندازه‌گیری اوتیسم (GARS یا Gilliam Autism Rating Scale) دارای ۳ زیر مقیاس می‌باشد که ارتباط، مهارت‌های اجتماعی و رفتارهای کلیشه‌ای را ارزیابی می‌کند. هر زیر مقیاس ۱۴ گویه دارد که از ۰ تا ۳ نمره‌گذاری می‌شود. اگر رفتار طی ۶ ساعت قبل وجود نداشته باشد نمره (۰)، ۱ تا ۲ مرتبه مشاهده شود نمره (۱)، ۳ تا ۴ مرتبه نمره (۲) و اگر ۵ تا ۶ مرتبه بروز کند نمره (۳) به آن تعلق می‌گیرد. این ابزار در سال ۱۳۹۰ در ایران استاندارد شده است. نقطه برش آزمون (۵۲) به دست آمد. ضریب آلفای کرونباخ برای زیر مقیاس ارتباط (۰/۹۲)، مهارت‌های اجتماعی (۰/۷۳) و برای رفتارهای کلیشه‌ای (۰/۷۴) و ضریب آلفای کرونباخ کل (۰/۸۹) گزارش شده است (۳۶).

مقیاس رشد اجتماعی وایلند: این مقیاس دارای ۱۱۷ ماده است. در هر ماده اطلاعات مورد نیاز نه از طریق موقعیتهای آزمون بلکه از راه مصاحبه با مطلعین (مانند والدین، پرستار،

خواهر، و یا برادر) به دست می‌آید. ضریب روایی این مقیاس ۰/۸۷ و ضریب پایایی آن ۰/۹۲ گزارش شده است (۳۷). فرم کوتاه پرسش‌نامه‌ی تشخیصی اختلالات طیف اوتیسم: این پرسش‌نامه توسط Matson, Mahan, Hess, Fodstad, Neal در سال ۲۰۰۸ ساخته شده است و تا سال ۲۰۱۰ در چند کشور استاندارد شده است. این پرسش‌نامه ۴۰ گویه دارد که در مقایسه با همسالان از ۰ تا ۲ نمره‌گذاری می‌شود. نمره صفر عدم تفاوت، نمره ۱ تا حدودی تفاوت، و نمره ۲ تفاوت زیاد با همسالان را نشان می‌دهد. روایی سازه‌ی این پرسش‌نامه از طریق مقایسه با مقیاس درجه بندی اوتیسم کودک (CARS یا Childhood Autism Rating Scale) بررسی شده است و در ۰/۷۶٪ از موارد، اختلالات طیف اوتیسم را به درستی طبقه‌بندی کرده است، و در ۰/۹۵٪ از موارد کسانی که مبتلا به اوتیسم نبوده‌اند را درست تشخیص داده است، در حالی که این درصدها برای پرسش‌نامه‌ی CARS به ترتیب ۵۸/۸ و ۰/۸۵ گزارش شده است (۳۸). این پرسش‌نامه در ایران توسط پژوهشگر و همکاران در حال استانداردسازی است.

پرسش‌نامه‌ی اختلالات همایند با اوتیسم: این پرسش‌نامه توسط Matson و همکاران در سال ۲۰۰۸ ساخته شده است و ۳۸ گویه دارد که در مقایسه با همسالان از ۰ تا ۲ نمره‌گذاری می‌شود. نمره صفر عدم تفاوت، نمره ۱ تفاوت خفیف، و نمره ۲ تفاوت زیاد با همسالان را نشان می‌دهد. ضریب آلفای این پرسش‌نامه برای زیر مقیاس‌های مختلف آن بین ۰/۷۴ تا ۰/۸۶ گزارش شده است و همبستگی هر فاکتور با کل پرسش‌نامه در تحلیل عاملی از ۰/۲۳ برای اختلال خوردن تا ۰/۸۳ برای قشقرق در نوسان بوده است (۳۹). این پرسش‌نامه در ایران توسط پژوهشگر و همکاران در حال استانداردسازی است.

شیوه‌ی اجرا

پس از جلسه توجیهی با والدین و گرفتن فرم رضایت‌نامه، دادن تعهد عدم مشخص شدن هویت فرزندشان و عدم بروز مشکل در مدرسه، مقیاس رشد اجتماعی وایلند، پرسش‌نامه تشخیصی اختلالات طیف اوتیسم، و پرسش‌نامه اختلالات همایند با اوتیسم توسط والدین ۳ شرکت‌کننده تکمیل گردید. اولین روز مداخله با جلسه‌ای ۲۰ دقیقه‌ای با مدیر، معاون(ان)، و معلم(ان)، ۳ مدرسه‌ای که ۳ شرکت‌کنندگان در پژوهش در آنجا تحصیل می‌کردند آغاز شد. در این جلسه، هدف از پژوهش و شیوه‌ی اجرای آن به طور خلاصه توضیح داده شد. در هفته‌ی اول مداخله جلسه‌ای ۶۰ دقیقه‌ای با تمام همکلاسی‌ها و بدون حضور شرکت‌کننده، ترتیب داده شد. در این جلسه با تأکید بر ویژگی‌های مثبت شرکت‌کننده از همکلاسی‌ها خواسته شد با ارتباط بیشتر با شرکت‌کننده به او کمک کنند تا از نظر ارتباطی قوی‌تر شود چون اگر از نظر ارتباطی بهتر شود رفتارهای اضافه او نیز کمتر خواهد شد (۱). سپس مربی مرکز برخی از رفتارهای فرد شرکت‌کننده در کلاس را که می‌توانست با کنش یا واکنش همکلاسی‌ها کاهش یا افزایش یابد مثال زد و چگونگی برخورد بهتر همکلاسی‌ها با آن را نیز توضیح داد به طور نمونه، ساده و بدون کنایه و اصطلاح صحبت کردن با او و دادن سرخ‌های عینی باعث فهم بهتر او می‌شود و دادن زمان بیشتر به پاسخ بهتر او کمک می‌کند. در هنگامی که او رفتار اضافه‌ای دارد

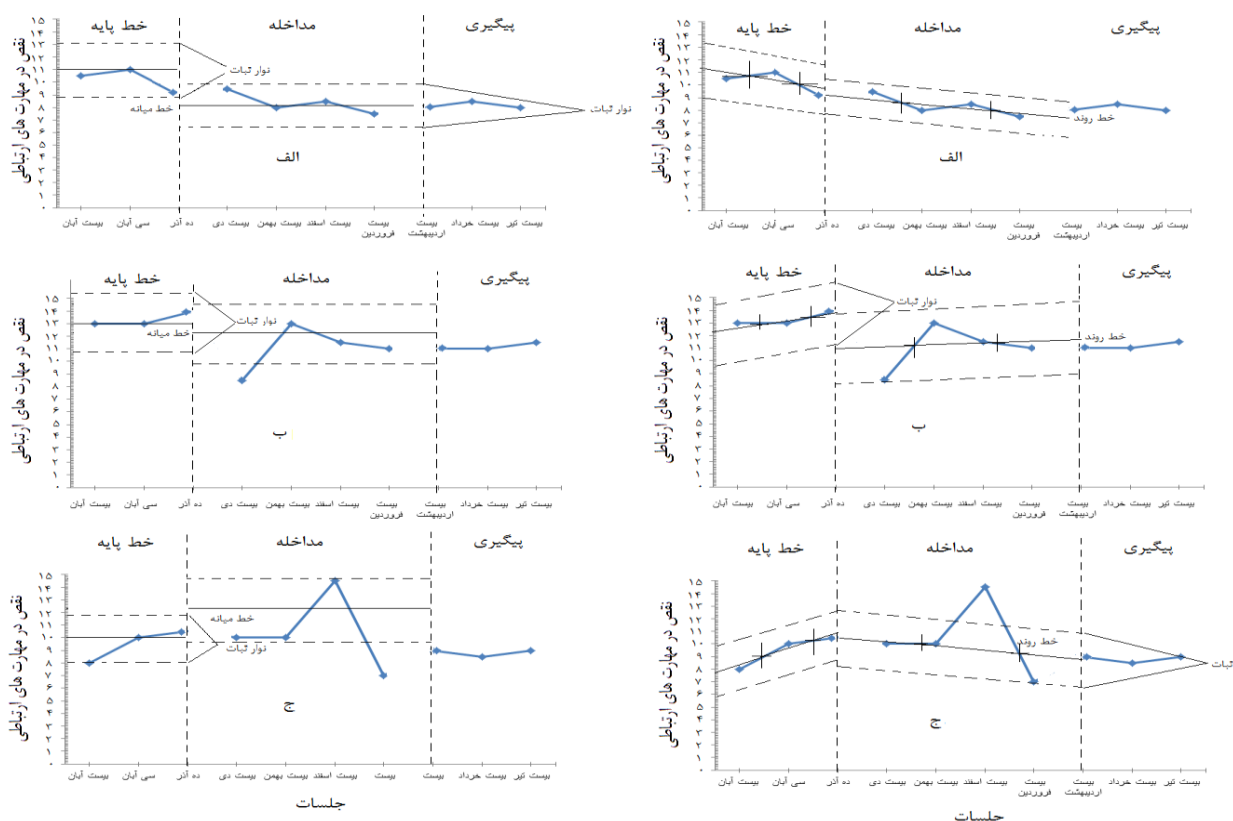
صحبت نکردن در مورد آن، و تغییر فضا می‌تواند کمک کننده‌تر از تذکر کلامی باشد. برانگیخته کردن و تشویق او می‌تواند به همکاری بیشتر او منجر شود (۲۶) یا برای شرکت‌کننده ب که اغلب به معلم نگاه نمی‌کرد به همکلاسی کناری او گفته شد به جای این که بگوید به معلم نگاه کن، پرسد که: الان باید چکار کنی. هم‌چنین به همکلاسی‌های شرکت‌کننده الف گفته شد که به سؤالات بی ربط او در سر کلاس بی‌توجه باشند و دوستان کنار او به او کمک کنند که سؤالات مرتبط پرسد، و گفتار ناقص و یا اشتباه او را با راهنمایی تکمیل کنند و در آخر از او بخواهند جمله یا سؤال درست را دوباره مطرح کند (۲۷، ص: ۱۳۳). سپس ۴ نفر از همکلاسی‌های داوطلب برای تعامل با شرکت‌کننده در زنگ تفریح انتخاب شدند. جلسه با تمام همکلاسی‌ها در پایان ماه اول، دوم و سوم مداخله جهت بررسی مشکلات به مدت ۱۵ دقیقه مجدداً تشکیل شد. در طی ۱۴ هفته مداخله مربیان مرکز اوتیسم هر ۲ هفته یک جلسه‌ی ۱۰ دقیقه‌ای در زنگ تفریح با معلم(ان) مدرسه برگزار کردند و با توجه به ویژگی‌های مثبت فرد شرکت‌کننده، آن‌ها را راهنمایی کردند که چگونه فرد شرکت‌کننده را در کلاس بیشتر درگیر کنند، در تدریس از مثال‌های بیشتری استفاده کنند، دستورات واضح و بدون کنایه یا استعاره به او بدهند، به او برای پاسخ‌دهی زمان بیشتری بدهند، برای داوطلب شدن او را برانگیخته کنند تا او بتواند آغازگر یک ارتباط باشد، دلایل محیطی را برای رفتارهای منفی او بررسی کنند، در مورد رفتارهای اضافه‌ی او صحبت نکنند، و بر ویژگی‌های مثبت او تأکید کنند (۲۶). مربیان مرکز اوتیسم در ۲ روز مداخله، فعالیت شرکت‌کنندگان در کلاس را زیر نظر می‌گرفتند و در صورت لزوم او را برای حضور فعال‌تر در کلاس راهنمایی می‌کردند.

یافته‌ها

موقعیت A شامل ۳ خط پایه بود که طی یک ماه با فاصله‌ی ۱۰ روز سنجش شد. موقعیت B به ۴ مرتبه سنجش اثر آزمایشی متغیر مستقل طی ۴ ماه (هر ماه ۱ مرتبه) اشاره دارد. موقعیت پیگیری در این پژوهش طی ۳ ماه (هر ماه یک مرتبه) سنجش شد. سنجش از طریق میانگین نمرات مربی و

یافته‌های حاصل از تحلیل دیداری نمودار داده‌های هر سه شرکت کننده که در جدول (۲) آمده است نشان داد نمرات نقص در مهارت‌های ارتباطی در موقعیت پیگیری نسبت به موقعیت خط پایه افزایش یافته است و PND برای شرکت کننده الف و ب ۷۵٪ و برای شرکت کننده ج ۵۰٪ به دست آمده است. به علاوه یافته‌های حاصل از محاسبه درصد بهبودی و درصد کاهش نمرات که در جدول (۲) آمده است نیز نشان می‌دهد که این فرضیه تأیید می‌شود.

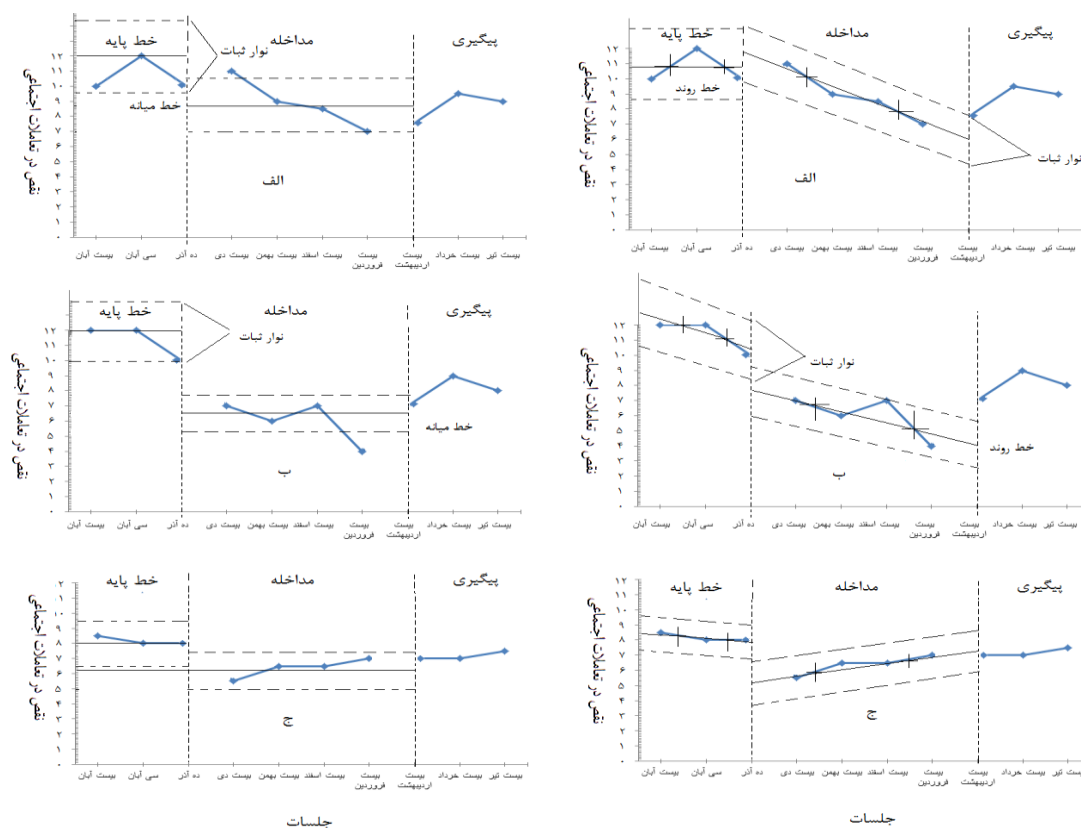
والد به زیرمقیاس‌های پرسش‌نامه گارز انجام شد. تحلیل داده‌ها با محاسبه میانه، میانگین، ثبات داده‌ها، روند داده‌ها و ارزیابی درصد داده‌های غیر همپوش (PND یا Percentage of Non-Overlapping Data) و همچنین بررسی درصد بهبودی و درصد کاهش نمرات انجام شد. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel و Paint استفاده شد (۴۰). در شکل (۱) و (۲) به ترتیب نمودارهای مرتبط با فرضیه اول و دوم پژوهش برای ۳ شرکت کننده پژوهش، و پس از هر شکل، جدول مربوط به آن شکل که شامل تحلیل دیداری و اندازه‌های اثر مداخله است آورده شده است.

شکل ۱. اثربخشی تعامل هدایت شده‌ی معلّم و همکلاسی بر کاهش نقص در مهارت‌های ارتباطی، ترسیم خط میانه، خط روند و نوار ثبات برای شرکت کننده الف، ب و ج

جدول ۲. شاخص‌های میانگین، میانه، تغییرات روند، سطح، اندازه اثر و نوار ثبات نمرات شرکت کنندگان در آزمون نقص در مهارت‌های ارتباطی

شاخص شرکت کننده	میانگین خط پایه	میانگین مداخله	میان خط پایه	میان مداخله	درصد بهبودی (MPI)	نمرات (MPR)	اندازه اثر (PND)	اندازه اثر (POD)	پایه	اندازه‌ی نوار ثبات خط	اندازه‌ی نوار ثبات مداخله
شرکت کننده الف	۱۰/۱۷	۸/۳۸	۱۱	۸/۲۵	۲۱/۳۶	۱۷/۶	٪۷۵	٪۲۵	۲/۲	۱/۶۵	
شرکت کننده ب	۱۳/۳۳	۱۱	۱۳	۱۲/۲۵	۲۱/۱۸	۱۷/۴۷	٪۷۵	٪۲۵	۲/۶	۲/۴۵	
شرکت کننده ج	۹/۵	۱۰/۳۸	۱۰	۱۲/۲۵	۲۱/۳۶	-۸/۴	٪۵۰	٪۵۰	۲	۲/۴۵	

شکل ۲. اثربخشی تعامل هدایت‌شده‌ی معلم و همکلاسی بر کاهش نقص در تعاملات اجتماعی، ترسیم خط میانه، خط روند و نوار ثبات برای شرکت کننده الف، ب و ج

نقص در مهارت‌های اجتماعی در موقعیت پیگیری نسبت به موقعیت خط پایه کاهش یافته است. PND برای ۳

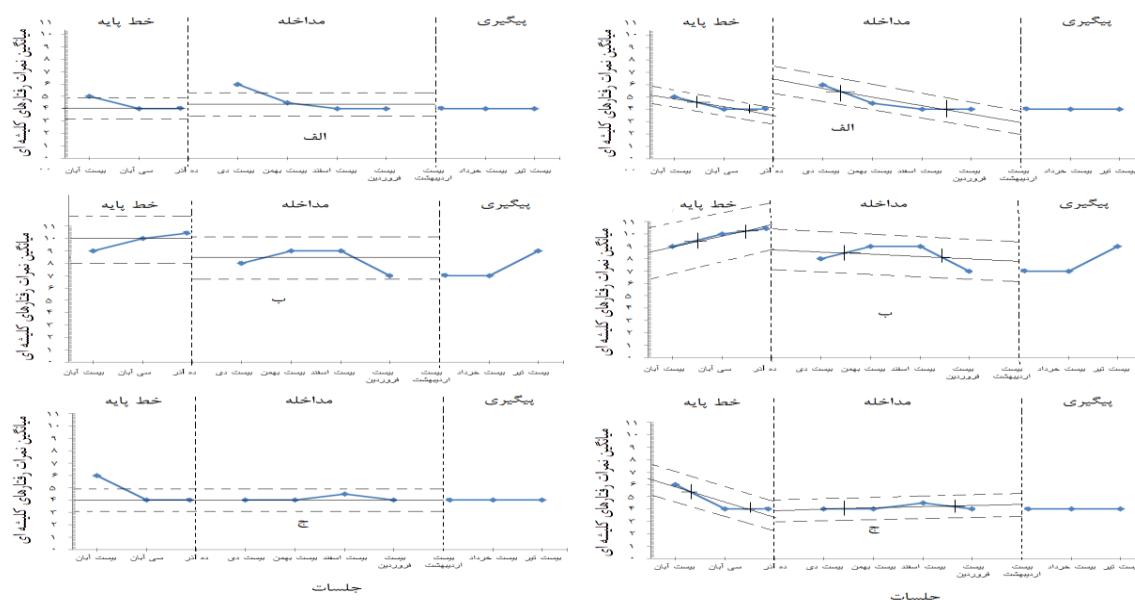
یافته‌های حاصل از تحلیل دیداری نمودار داده‌های هر سه شرکت‌کننده که در جدول (۳) آمده است نشان داد نمرات

اما با استفاده از PND تأیید نشد زیرا درصد نقاط غیر همپوش برای ۳ شرکت کننده به ترتیب ۲۵٪، ۵۰٪ و ۱۰۰٪ بود. و با توجه به اظهارات اخیر متخصصین این حوزه مبنی بر ناپارامتریک بودن داده‌ها در طرح‌های تک آزمودنی با نشانه A-B، PND به دلیل استفاده از میانگین و میانه، در مقایسه با اندازه‌های اثر دیگر از جمله درصد کاهش نمرات و درصد بهبودی، از اهمیت بیشتری برخوردار است (۴۰). به همین دلیل این فرضیه تأیید نشد.

شرکت کننده به ترتیب ۷۵٪، ۱۰۰٪ و ۱۰۰٪ به دست آمد. به علاوه یافته‌های حاصل از محاسبه درصد بهبودی و درصد کاهش نمرات به عنوان اندازه اثرهای فرعی مداخله نیز نشان داد که این فرضیه تأیید می‌شود. همان‌طور که در جدول (۴) مشاهده می‌کنید. اثربخشی تعامل هدایت شده دانش آموزان اوتیسم با عملکرد بالا با همسالان و معلم در مدارس عادی بر کاهش رفتارهای کلیشه‌ای این دانش آموزان از طریق محاسبه درصد کاهش نمرات تأیید شد (برای ۳ شرکت کننده به ترتیب ۶۷/۰، ۱۶/۰۷، و ۱۱/۳۷)

جدول ۳: شاخص‌های میانگین، میانه، تغییرات روند، سطح، اندازه اثر و نوار ثبات نمرات شرکت کنندگان در آزمون نقص در تعاملات اجتماعی

شاخص شرکت کننده	میانگین خط پایه	میانگین مداخله	میانگین خط پایه	میانگین مداخله	درصد بهبودی (MPI)	نمرات (MPR) درصد کاهش	اندازه اثر (PND)	اندازه اثر (POD)	خط پایه اندازه نوار ثبات	اندازه نوار ثبات مداخله
شرکت کننده الف	۱۰/۶۷	۸/۸۸	۱۲	۸/۷۵	۲۱/۱۵	۱۶/۷۷	۷۵٪	۲۵٪	۲/۴	۱/۷۵
شرکت کننده ب	۱۱/۳۳	۶	۱۲	۶/۵	۲۱/۳۶	۱۷/۶	۱۰۰٪	۰٪	۲/۴	۱/۳
شرکت کننده ج	۸/۱۶	۶/۳۸	۸	۶/۵	۲۷/۹	۲۷/۹	۱۰۰٪	۰٪	۱/۶	۱/۳

شکل ۳. اثربخشی تعامل هدایت شده معلم و همکلاسی بر کاهش میانگین رفتارهای کلیشه‌ای، ترسیم خط میانه، خط روند و نوار ثبات برای شرکت کننده الف، ب و ج

جدول ۴. شاخص های میانگین، میانه، تغییرات روند، سطح، اندازه اثر و نوار ثبات نمرات شرکت کنندگان در آزمون نقص در رفتارهای کلیشه ای

شاخص	شرکت کننده	میانگین خط پایه	میانگین مداخله	میانه خط پایه	میانه مداخله	درصد بهبودی (MPI)	نمرات (MPR) درصد کاهش	اندازه اثر (PND)	اندازه اثر (POD)	خط پایه اندازه ای نوار ثبات	مداخله اندازه ای نوار ثبات
شرکت کننده الف	۴/۳۳	۴/۶۲	۴	۴/۲۵	-۶/۲۷	-۶/۷۰	۱۹/۵	۱۶/۰۷	٪۵۰	۰/۸	۰/۸۵
شرکت کننده ب	۹/۸۳	۸/۲۵	۱۰	۸/۵	۱۹/۵	۱۶/۰۷	۱۹/۵	۱۶/۰۷	٪۵۰	۲	۱/۷
شرکت کننده ج	۴/۶۶	۴/۱۳	۴	۴	۱۲/۸۳	۱۱/۳۷	۱۲/۸۳	۱۱/۳۷	٪۰	۰/۸	۰/۸

بحث و نتیجه گیری

هدف از این پژوهش بررسی اثربخشی تعامل هدایت شده دانش آموزان اوتیسم (با عملکرد بالا) همسالان و معلم در مدارس عادی، بر کاهش نقائص ارتباطی، اجتماعی و رفتارهای کلیشه ای این دانش آموزان بود. نتایج نشان داد که این مداخله موجب کاهش نقص در مهارت های ارتباطی و مهارت های اجتماعی هر ۳ شرکت کننده شده است، اما رفتارهای کلیشه ای تغییر معنی داری نداشت. پژوهش های گذشته که اغلب با استفاده از روش تک آزمودنی به بررسی اثر تعامل با همسالان پرداخته بودند نیز نتایج مثبت مداخله خود را گزارش کرده اند (۲۴-۲۷). اما این پژوهش با توجه به توصیه برخی پژوهشگران دیگر (۳۰-۳۱، ۲۷) در محیط طبیعی و با درگیر شدن معلم (ان)، مدیر، و همکلاسی ها به طور همزمان انجام شد. همچنین اغلب پژوهش های گذشته بر روی کودکان متمرکز بود (۳۰-۳۳)، اما با توجه به تغییراتی که در نوجوانی در افراد با اختلال اوتیسم رخ می دهد (۱۹، ۳۵)، در این پژوهش از ۲ نوجوان ۱۵ و ۱۸ ساله استفاده شد و نتایج نیز نشان داد که نوجوانان دارای این اختلال نیز مانند کودکان، دارای ظرفیت رشد می باشند. البته با توجه به اینکه طرح های تک آزمودنی به منظور تعمیم به جامعه به تکرار نیاز دارند (۴۰)، تأیید نتایج این پژوهش، پژوهش های بیشتری را می طلبد.

از جمله نتایج این پژوهش معنی دار نبودن اثر مداخله بر روی رفتارهای کلیشه ای بود. این در حالی بود که برخی از

مداخلات گذشته اثر بخشی تعامل با معلم و همکلاسی ها بر این رفتارها گزارش کرده بودند (۳۰، ۲۸-۲۷، ۲۵-۲۴). این ناهمسانی می تواند ناشی از برخی تفاوت ها در شیوهی اجرا و شیوهی سنجش این مداخله در مقایسه با مداخلات قبلی باشد.

با توجه به عدم علاقه به سهیم شدن در رفتار دیگران در افراد با اختلال اوتیسم (۲)، مشکل در ارتباط خودجوش (۳)، ادراک ضعیف دستورات پیچیده (۵)، و ضعف در تقلید (۶)، نتایج این پژوهش می تواند ناشی از بهبود این مؤلفه ها در اثر تمرین، تعمیم کنش و واکنش، و نگهداری مواد آموزشی در محیط های طبیعی باشد. این تبیین در جهت تأیید گزارش های Megan و همکاران و همچنین Fava و همکاران می باشد (۲۸-۲۷).

این مداخله در محیط مدرسه انجام شد و محیط مدرسه به عنوان یک محیط طبیعی که فرد با اختلال اوتیسم در آن با افراد همسال زیادی روبرو می شود از چندین جهت اهمیت دارد؛ اول این که با توجه به تأکید Fava و همکاران به تعمیم و نگهداری آموزش ها (۲۷)، فضای مدرسه محیط مناسبی برای تعمیم واکنش، تحریک و نگهداری است، و دوم این که با توجه به هزینه ی آموزشی بالایی که به خانواده های دارای فرزند اوتیسم تحمیل می شود (۲۲)، به نظر می رسد آموزش در مدرسه می تواند به طور مستقیم موجب کاهش هزینه های تحمیلی به این خانواده ها و به طور غیرمستقیم موجب کاهش استرس های وارد شده به این خانواده ها شود،

بتوانند در مدارس عادی حضور یابند و برخی آموزش‌های لازم برای این کودکان توسط مشاور یا کارشناسان دیگر ارائه شود. زیرا یافته‌ها نشان می‌دهد مشاوره و هدایت این دانش‌آموزان توسط یک کارشناس آموزش‌دیده می‌تواند موجب بهبود مهارت‌های ارتباطی و اجتماعی آن‌ها در مدرسه شود.

محدودیت‌های پژوهش

این پژوهش با محدودیت‌هایی نظیر استفاده از نمونه‌برداری در دسترس به دلیل نبود نمونه‌ی کافی، و همچنین عدم استفاده از روش شاهدمحور مواجه بود. پیشنهاد می‌شود پژوهش‌های تک آزمودنی دیگر به روش شاهد محور و با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی انجام شوند. همچنین پیشنهاد می‌شود پژوهشگران دیگر نیز این پژوهش را تکرار کنند، زیرا طرح‌های تک آزمودنی در مقایسه با طرح‌های گروهی به تکرار بیشتر نیاز دارند. ضمن این‌که در این پژوهش مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های اجتماعی و رفتارهای کلیشه‌ای به عنوان متغیرهای مستقل مورد سنجش قرار گرفتند و پیشنهاد می‌شود متغیرهای وابسته دیگر نظیر ارتباط خود جوش، توجه تقسیم شده، رفتارهای خودآزاری و دیگر آزاری، و نمرات تحصیلی نیز مورد پژوهش قرار گیرند.

تشکر و قدردانی

لازم است در پایان از والدین و مربیان ۳ شرکت‌کننده در پژوهش، مسئولین مرکز اوتیسم اصفهان، و مدیران ۳ مدرسه غیرانتفاعی که شرکت‌کنندگان در آن مدارس مشغول به تحصیل بودند صمیمانه تشکر کنیم. این مقاله مستخرج از پایان‌نامه آقای مجتبی گشول جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد از دانشگاه خوارزمی تهران (تریت معلم سابق) بود.

زیرا Montes و Halterman در پژوهش خود میزان فشار و استرس وارد شده به خانواده‌های این کودکان را بسیار بالا گزارش کرده‌اند (۳۰).

حضور افراد با اختلال اوتیسم در مدارس عادی آموزش و پرورش دچار موانع زیادی است، در صورتی که به نظر می‌رسد حضور و تعامل با کودکان همسال و معلم می‌تواند موجب رشد بیشتر این کودکان شود. این نکته زمانی اهمیت پیدا می‌کند که آمار رو به رشد شیوع اوتیسم در جهان و ایران را در نظر بگیریم (۱۴-۱۳). در ایران به جز حمایت‌هایی که سازمان بهزیستی از خانواده‌های این کودکان می‌کند. به نظر می‌رسد سازمان‌های دیگر مانند بیمه، و یا آموزش و پرورش هنوز در جهت حمایت از این خانواده‌ها گام مؤثری بر نداشته‌اند. این درحالی است که برخی پژوهشگران مانند Fava و همکاران ضمن بررسی اغلب مداخلات مؤثر با ارائه‌ی مدلی خواستار حمایت بیشتر آموزشی، اجتماعی، و فرهنگی از طرف مسئولان برای این افراد شده‌اند.

نتایج این پژوهش نشان داد تعامل هدایت شده‌ی دانش‌آموزان اوتیسم با همسالان و معلم می‌تواند موجب کاهش نقائص ارتباطی و اجتماعی آن‌ها شود اما اغلب کودکان اوتیسم مشکلات زیادی برای ثبت نام و ورود به مدرسه دارند این در حالی است که آن‌ها از نظر شناختی و رفتاری از چند سال قبل آموزش می‌بینند ولی آیت‌های سنجش برای ورود به مدرسه اغلب مانع ورود این کودکان به مدارس عادی می‌شود، زیرا کارشناسان سنجش آموزش و پرورش، قبل از ورود به مدرسه به وجود رفتارهای کلیشه‌ای بیش از اندازه تمرکز کرده و استعدادها و این افراد برای یادگیری را نادیده می‌گیرند. به نظر می‌رسد لازم است که برای آموزش کودکان و دانش‌آموزان اوتیسم در ایران و رفع موانع حضور آن‌ها در مدارس عادی اقدامات بیشتری صورت گیرد تا این کودکان

References

1. Matson JL, Hess JA, Mahan S. Moderating effects of challenging behaviors and communication deficits on social skills in children diagnosed with an autism spectrum disorder. *Research in Autism. Spectrum Disorders* 2013; 7(1): 23–8.
2. American Psychiatric Association. *Diagnostic and statistical manual of mental disorders- 4th ed. text revision*. Washington, DC: American Psychiatric Association; 2000.

3. Johnson CP, Myers SM. Council on Children with Disabilities. Identification and evaluation of children with autism spectrum disorders. *Pediatrics* 2007; 120(5):1183–215.
4. Chiang H, M. Differences between spontaneous and elicited expressive communication in children with autism. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2009; 3: 214–222
5. Chuang IC, Tseng MH, Lu Lu, Jeng-Yi Shieh. Sensory correlates of difficult temperament characteristics in preschool children with autism. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2012; 6(3): 988–95.
6. Tracey A, Knaus, Andrew M. Silver, Meaghan Kennedy, Kristen A. Lindgren, Kelli C. Dominick. Language laterality in autism spectrum disorder and typical controls: A
7. functional, volumetric, and diffusion tensor MRI study. *Brain & Language* 112 (2010) 113–120.
8. Jeremy Siegel, Helen Tager-Flusberg, Hochhauser M, Yeger B. Sensory processing abilities and their relation to participation in leisure activities among children with high-functioning autism spectrum disorder (HFASD). *Research in Autism Spectrum Disorders* 2010; 4: 746–54.
9. Rogers S J, Vismara L A. Evidence-based comprehensive treatment for early Autism. *Journal of Clinical Child and Adolescent psychology* 2000; 37: 8-38.
10. Muris P, Steerneman P., Merckelbach H., Holdrinet I., Meesters C. Comorbid anxiety symptoms in children with pervasive developmental disorders. *Journal of Anxiety Disorders* 1998; 12(4): 387–93.
11. Levine S, Mody T. The long-term psychobiological consequences of intermittent postnatal separation in the squirrel monkey. *Neuroscience and Biobehavioral Reviews* 2003; 27: 83-89.
12. Kellin A. Autism and asperger syndrome: An overview. *Rev Bras Psiquiatr* 2006, 28: 3-11.
13. Treffert D A. The savant syndrome: an extraordinary condition. A synopsis: past, present, future. *Biological Science* 2009; 364 (1522): 1351- 7.
14. Matson JA, Megan A. Hattier Lindsey W. Williams. How Does Relaxing the Algorithm for Autism Affect DSM-V Prevalence Rates? *J Autism Developmental Disorder* 2012; 42:1549–56.
15. Samadi Sayyed A, Mahmoodizadeh A, McConkey. A national study of the prevalence of autism among five-year-old children in Iran. *Journal of Autism* 2011; 16(1) 5–14.
16. Happé F, Ronald A. The 'fractionable autism triad': a review of evidence from behavioural, genetic, cognitive and neural research 2008; 18(4): 287–304.
17. Happé F, Ronald A, Plomin R. Time to give up on a single explanation for autism. *Nat Neurosci* 2006; 9 (10):1218–20.
18. Penn HE. Neurobiological correlates of autism: a review of recent research. *Child Neuropsychology* 2006; 12(1):57–79.
19. Roger J. Jou, Thomas W. Frazier, Matcheri S. Keshavan, Nancy J. Minshew, Antonio Y. Hardan. A two-year longitudinal pilot MRI study of the brainstem in autism. *Behavioural Brain Research* 2013; 251: 163-7.
20. McNeil C.B, Hembree-Kigin T.L. Parent-Child Interaction Therapy. Second Edition Springer publishers. New York, London; Dordrecht Heidelberg; 2010.
21. Brentani H, Silvestre de Paula C, Bordini D, Rolim D, Sato F, Portolese J, Pacifico M.C, James T. McCracken. Autism spectrum disorders: an overview on diagnosis and treatment. *Revista Brasileira de Psiquiatria*. 2013; 35:S62–S72.
22. Levy A, Perry A. Outcomes in adolescents and adults with autism: A review of the Literature. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2011; 5: 1271–82.
23. Wyman O. Actuarial Cost Estimato: Otah House Bill 69, Insurance Coverage For Autism Spectrum Disorders 2012. [online]. Available from: https://www.autismspeaks.org/images/advocacy/UT_Wyman.2012.pdf.
24. Montes G, Halterman JS. Child care problems and employment among families with preschool-aged children with autism in the United States. *Pediatrics* 2008; 122(1):e202–8.
25. Moyes. R. Addressing the challenging Behavior of children with High-functioning Autism/ Asperger syndrome in the classroom. London and New York: Jessica kingsley publishers; 2003
26. Wagner Sh. Inclusive programming for middle school student with Autism. Arlington: Future Horizons; 2002. P. 721.
27. Lovaas O. L. Teaching Developmental disabled children. Texas: Pro-Edinc; 1981.

28. Fava L, Vicari S, Valeri G, D'Elia L, Arima S, Strauss K. Intensive Behavioral Intervention for school-aged children with autism: Una Breccia nel Muro (UBM)—A Comprehensive Behavioral Model. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2012; 6(4): 1273–88.
29. Megan C. Tobin, Kathryn D.R. Drager, Laura F. Richardson. A systematic review of social participation for adults with autism spectrum disorders: Support, social functioning, and quality of life. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2014; 8(3): 214–29.
30. McDonald T.A, Machalicek W. Systematic review of intervention research with adolescents with autism spectrum disorders. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2013; 7(11): 1439–60.
31. Chan JM, Lang R, Rispoli M, O'Reilly O, Sigafoos J, Cole A. Use of peer-mediated interventions in the treatment of autism spectrum disorders: A systematic review. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2009; 3(4): 876–89.
32. Bauminger N, Shulman C. The development and maintenance of friendship in high-functioning children with autism: Maternal perceptions. *Autism* 2003; 7(1): 81–97.
33. Lang R, Kuriakose S, Lyons G, Mulloy A, Boutot A, Britt B, Caruthers S, Ortega L, O'Reilly M, Lancioni G. Use of school recess time in the education and treatment of children with autism spectrum disorders: A systematic review. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2011; 5: 1296–305.
34. Owen-Deschryver J S, Carr E G, Cale S I, Blakely-Smith A. Promoting social interactions between students with autism spectrum disorders and their peers in inclusive school settings. *Focus on Autism and Other Developmental Disabilities* 2008; 23, 15–28.
35. Ashburner J, Ziviani J, Sylvia Rodger. Surviving in the mainstream: Capacity of children with autism spectrum disorders to perform academically and regulate their emotions and behavior at school. *Research in Autism Spectrum Disorders* 2010; 4: 18–27.
36. Rapin I, Tuchman RF. Autism: definition, neurobiology, screening, diagnosis. *Pediatric Clin North* 2008; 55(5):1129–1146.
37. Ahmadi S J, safari T, Hematiyan M, Khalili Z. Psychometric Evaluation of diagnostic tests for autism (GARS). *Journal of Cognitive and Behavioral Sciences* 1390; The first year, the number of first. P: 87-104. [In Persian].
38. Zadshir F, Stoki M, Emami poor S. comparison of students moral judgment and social development in student: Invendiqating the role of teaching the holy Quran by memorization in independent schools in Tehran. *Journal of Applied Psychology* 2009; 2(10), 25-47.
39. Matson JL, Mahan S, Hess JA, Fodstad JC, Neal D. Convergent validity of the Autism Spectrum Disorder- Diagnostic for Children (ASD-DC) and Childhood Autism Rating Scales (CARS). *Research in Autism Spectrum Disorders* 4, 2010; 633–38.
40. Matson JL, Santino V. LoVullo, Tessa T. Rivet, Jessica A. Boisjoli. Validity of the Autism Spectrum Disorder- Comorbid for Children (ASD-CC). *Research in Autism Spectrum Disorders* 3, 2009; 345–357.
41. Farahani H, Abedi A, Aghamohamadi S, Kazemi Z. Application Basics of Single case designs. *Psychology and Art*. 2013. [In Persian].

Directed interaction between Autism Students with peers and teachers in ordinary schools: Reducing the impairment in social and communication skills in single subject Research

Mojtaba Gashool¹, Fereydon Yaryari², Jafar Hasani³

Original Article

Abstract

Aim and Background: Autism is a neurodevelopment disorder comprised of deficits in communication and social skills and the occurring of rituals and stereotypes. The purpose of this study was to assess effectiveness of Directed interaction between Students with high-functioning autism with peers and teachers in ordinary schools on reduction of the impairment in social skills, communication skills and stereotypical behavior of these students.

Methods and Materials: During a single subject design By Mark A-B Along with the 3-months follow-up, Three Participants (one child and two adolescences) selected through convenient sampling among 16 student of Esfahan Autism Center. These students went to school with Coach. GARS test was used for measurement of effectiveness of Intervention. Wieland Social Maturity Scale, Autism Spectrum Disorder Diagnostic test, and Autism Spectrum Disorder-Co morbid test was used for description of Participants. Intervention was performed 14 weeks in one elementary school, one secondary school and one vocational school.

Findings: Data analysis using 3 effective sizes Consists of percentage of non-overlapping data as the main effects, Percent recovery, and percentage scores decreased as Minor effect size. Visual analysis that using Excel and paint software charts, Showed that percentage of non-overlapping data for social communication 3 participants was 0.75, 0.75, 0.50 and 0.100, 0.100, 0.75 For Social Skills defect and 0.25, 0.50 and 0.0 for stereotypical behavior..

Conclusions: It seems that Directed interaction between Autism's student with peers and teachers in ordinary schools is effective on reducing the impairment of social skills and communication skills. It is recommended that further research to be conducted using the observation method to assess the effectiveness of directed interaction for autistic students

Keywords: Directed interaction; Autism; Classmate; Teachers; Ordinary schools

Citation: Gashool M, Yaryari F, Hasani J. **Directed interaction between Autism Students with peers and teachers in ordinary schools: Reducing the impairment in social and communication skills in single subject Research.** J Res Behave Sci 2015; 13(3): 496-508

Received: 03.02.2014

Accepted: 13.11.2015

1. M.A Student of Psychology, University of Kharazmi, Tehran, Iran (Corresponding Author) Email: mojtabagashool6@yahoo.com
2. Assistant Professor, Department of Psychology and Educational Sciences University of Kharazmi, Tehran, Iran
3. Assistant Professor, Department of Psychology and Educational Sciences, University of Kharazmi, Tehran, Iran